

Ištraukos iš Šrila Prabodhananda Sarasvačio „Šri Vrindavana Mahimām tos“

*na kuru na kuru mithyā deha-gehādy-apekā ā  
m tim akhila-pumartha-bhra śikā viddhi mūrdhni  
cala cala suh d-adyaivābhumukhyena vajrād  
api ca h di-ka hora śrīla-v ndāvanasya*

O, prašau, ne! Nepuoselėk iliuzijų apie savo kūną, namus ir visa kita! Žinok, kad mirtis sužlugdys visus tavo planus! O drauge, bėk, bėk į Šri Vrindavaną! Nepadaryk savo širdies kietesnės už žaibą! (1.70)

*mar yase kadā sakhe tvam iti k vijānāsi k  
śīso sutaru astha vā na khalu m tyur ākasmika  
tad adya niravadya-dhīr avapur indriyāsaktikto  
na kiñcana vicāraya drutam upaitu v ndāvana*

Drauge, ar tu žinai, kada mirsi? Argi net kūdikiai, kartais nemiršta netikėtai? Aiškiu intelektu, be prisirišimo prie kūno ir juslių, ir nesustodamas pagalvoti, bėk į Vrindavaną! (1.78)

*bhrātar yarhi nimīlito 'smi nayane tatra kva kāntātmaja  
bhrāt -svāpta-suh d-ga a kva ca gu ā kutra prati hādaya  
kutrāha k tyā prabhutva-dhana-vidyādyais tata sarvatas  
tva nirvidya savidya kintu na calasy adyaiva v ndāvanam*

O broli, kai užmerksi akis mirties metu, kur bus tavo mylinti žmona, vaikai, broliai, giminaičiai ir draugai? Kur bus tavo gerosios savybės? Kur bus tavo šlovė? Kur bus tavo pasididžiavimas, turtai, išsilavinimas, valdžia, ir kitos galios bei turtai? O apsišvietęs ir protingas drauge, kodėl neatsisakai šių laikinų dalykų ir nebėgi į Vrindavaną? (1.81)

*are śīghra śīghra suta-dhana-kalatrādi-mamatā*

*pratāne kālo 'yaṁ nahi vapur idaṁ mṁ ty-anugatam  
samastālabhyānāṁ param idam alabhyaṁ sva-kṁ payā  
bhuvī vyaktaṁ vṁ ndā-vipinam abhidhāvātihaṁ hataṁ*

Dabar ne laikas prisirišti prie žmonos, vaikų, turto, ir viso kito. Mirtis jau vežasi tavo kūną. Greitai, greitai bėk į Vrindavano mišką, patį rečiausią ir sunkiai pasiekiamą iš visų retų dalykų, kuris dėl savo gailestingumo dabar pasireiškė šiame pasaulyje! (13.21)

*vṁ ndāraṁ yam agaṁ ya-puṁ pa-nivahair dhanyāgra-gaṁ yair hṁ dā  
dhyeyaṁ prāpya batānyato hi kudhiyo yad yūyam ādhāv atha  
tac cintāmaṁ im eva pāda-hatibhir dūraṁ nirasya svayaṁ  
hastāgre patita-śvapāka-bhavane bhakṁ yāśayā bhrāmyatha*

Savo širdyse, medituokite į Vrindavano mišką, kaip į tą vietą, kurioje nesuskaičiuojamai gausu gražių gėlių! Bėk į Vrindavaną! O kvailiai, jei jūsų pėdos nuveda jus tolyn nuo čintāmaṁ i brangakmenių Vrindavane, jūs galų gale prašysite išmaldos degradavusių šunėdžių namuose. (13.51)

*kānta tvaṁ -mātra-sañchādita-yuvati-mayāmedhya bībhatse piṁ e  
drāg-dṁ e paṁ itānām api vilayamitā dhairya-rakṁ ātiśikṁ ā  
kā bhaktiṁ kā viraktis tad-apahṁ ta-dhiyāṁ kaiva vṁ ndāvanāśā  
tāsāṁ nāmāpy aśṁ vaṁ s tad anusara sakhe rādhikā kuñjavāṁ im*

Bjauraus mėsos gabalo, padengto plonu gražios odos sluoksniu ir vadinamo gražia jauna moterimi vaizdas net išminčių moralinius pamokymus nuveda prie sunaikinimo. Ką reiškia atsidavimo tarnystė tiems, kurių intelektą tokiu būdu apiplėšė? Drauge, nelik nei akimirkos klausytis šių puolusių vyrų vardų! Tiesiog bėk į Šrimati Radhikos miško giraites! (13.55)